Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31907
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

Odit enī dś impietatem. Itaq; in aliis eam punit p dampnationē in aliis adimit p iustificationē quēadmodū ipse iudicat ēē faciendū illis iudiciis inscrutabilib; & qđ ex numero impiorū quos non iustificat. facit uasa incontumeliam. Non hoc in eis odit qđ fac̄. quippe inquantū impii st̄ execrabiles sunt. Inquantū aut̄ uasa fiunt ad aliquē usū fiunt ut p eorū ꝯdinatas penas uasa que fiunt in honorē pficiant. Non itaq; odit dś nec inquantū homines sunt nec inquantū. uasa sunt idē nec qđ in eis fac̄ creando neo qđ in eis fac̄ ordinando. Nihil enī odit eorū que fec̄. s; tam̄ ut uasa eos pditionis fac̄ ad usum correctionis aliorum. Odit in eis impietatē quā ipse non fec̄. Sic enī iudex in homine odit furtū. s; non odit qđ datur ad metallum. illud enī fur hoc iudex fac̄. ita dś qđ ex consp̄sione impiorum fac̄ uasa pditionis n̄ odit qđ fac̄ idē op̄ ordinationis sue in pena debita pereuntib;. In qua occasionē salutis illi quos miseretē dś inueniant. sic pharaoni dictū ē. ad hoc te exci taui ut ostendā in te potentiā meā & ut annuncietē nom̄ meū in uniuersa t̄ra. Hec demonstratio potentie di & annunciatio nominis eius in uniuersa t̄ra. Prodē eis ut timeant & uias suas corrigant. quib; uocatio talis congruit. sic consequentē dic̄. Si aut̄ uolens dś ostendere irā & demonstrare potentiā suā attulit in multa patientia uasa ire que pfecta sunt in pditionē. sub audit̄. Tu quis es q̄ respondeas dō. Ut recurrente sententia ad illa sup̄iora ubi sit sensus. si uolens dś ostendere irā attulit uasa ire. Tu quis es qui respondeas dō. Non aut̄ solū uolens ostendere irā & demonstrare potentiā suā attulit in multa pacientia uasa ire que pfecta sunt in pditionē. s; & ιā qđ sequit̄ ut notas faceret diuitias